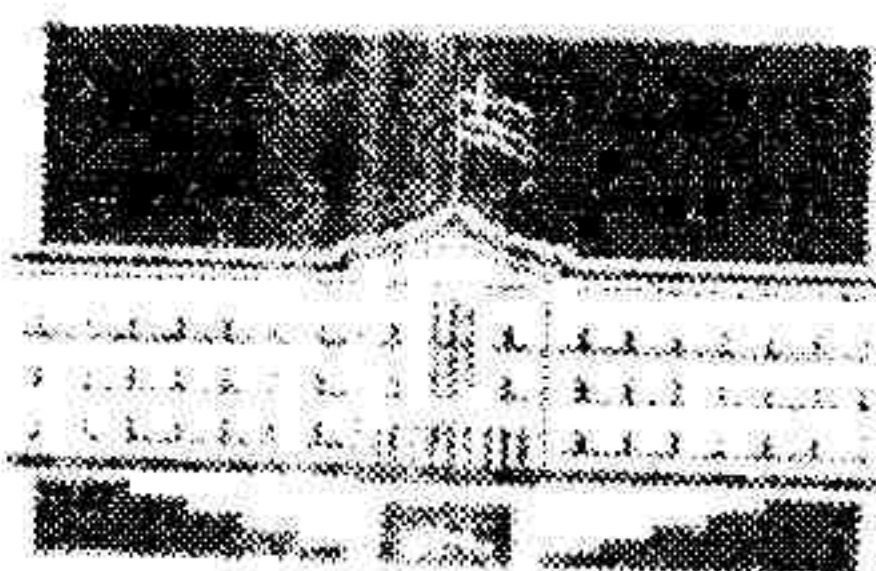
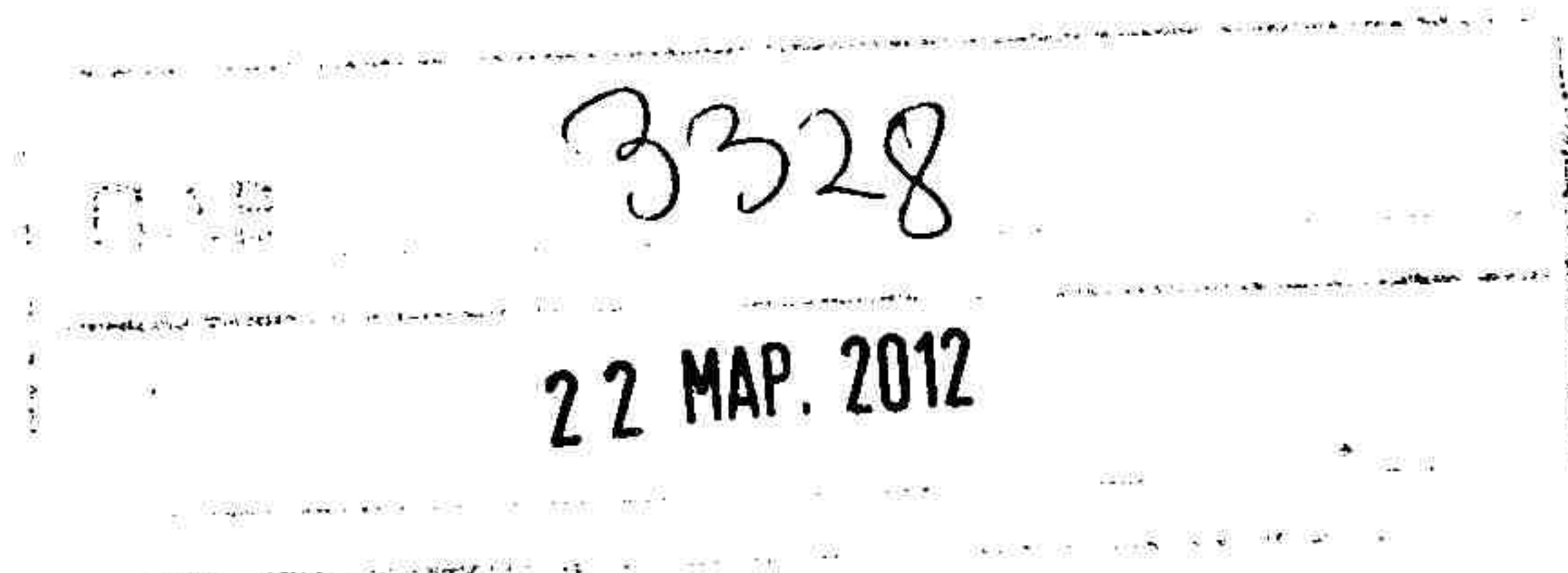

ΜΙΧΑΛΗΣ Β. ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

Αθήνα 19-03-2012

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς

- **Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης**
- **Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης**

Θέμα: Μνημονιακή αναλγησία με θύματα 200.000 παιδιά

Σχετ: Το δημοσίευμα της εφημερίδας «Ο ΚΟΣΜΟΣ» που αναφέρεται ότι με το νέο κανονισμό του Έθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών (ΕΟΠΥΥ) κόβεται κάθε βοήθεια σε ειδική αγωγή όπως χρήματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, όταν το παιδί συμπληρώσει το 18^ο έτος της ηλικίας του.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης

Συνημμένα
φ/ο δημοσιεύματος

Μνημονιακή αναληψία με θύματα 200.000 παιδιά

Στον «καιάδα» της κοινωνικής αναληψίας πέταει η κυβέρνηση του μνημονίου ακλουθώντας τις εντολές της τρόικα, πάνω από 200.000 παιδιά με βαριές νοητικές αναπηρίες οδηγώντας σε απόγνωση τις οικογένειές τους.

Με το νέο κανονισμό του Εθνικού Οργανισμού Παιδικών και Εφηβικών Υγείας (ΕΟΠΥΥ), κόβεται κάθε βοήθεια σε είδη και χρήματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, όταν το παιδί υπερβεί τα 180 έτος της ηλικίας του.

Οι τρώικανοι και οι υποτακτικοί τους αποφάσισαν και γνωμάτευσαν επιστημονικά, πως μετά από αυτή την ηλικία οι πάθοντες εξαφανίζονται και το παιδί θεραπεύεται!

Δηλαδή μόλις ενηλικιώνουν τα παιδιά αυτά που πάσχουν από σοβαρές νευρολογικές και ψυχικές παθήσεις (αυτισμός, νοητική καθυστέρηση, σύνδρομο Down, εγκεφαλική παράλυση κ.λπ.) θεωρείται ότι αφήνουν τα συγγενικά τους πρόσωπα να αντιμετωπίσουν μόνοι τους. Πρόκειται για μία απόφαση κοινωνικά απαράδεκτη και κατάφωρα αντισυνταγματική. Είναι αναγκαίο άμεσα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας να αποκαταστήσει αυτές τις κοινωνικά αδύνατον καταδικάζει σε πλήρη εγκατάλειψη όλων των προνοιακών δομών του κράτους.

Η συντάταγμένη Πολιτεία αν υπάρχει και λειτουργεί ακόμα, αφείλει με βάση το άρθρο 21 παρ. 6 του Συντάγματος να φροντίσει ώστε τα άτομα με αναπηρίες να έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μετώων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Σύμφωνα με τις επιταγές των δανειστών μας για μείωση του κοινωνικού κράτους, μόνο μέσα στο 2011 είχαμε μείωση της επιχορήγησης των προνοιακών δράσεων κατά περίπου 60%. Έτσι ιδρύματα καθημερινής φροντίδας στην Πάτρα όπως το Μέρμηνα και η Κιβωτός της Αγάπης, οδηγήθηκαν σε ένα όραμο χωρίς επιστροφή.

Αυτών του λουκέτου. Βέβαια, αυτοί που υφίστανται καθημερινά την περικοπή της υποβάθμιση των υπηρεσιών που τους παρέχονται είναι τα άτομα με κινητικές και νοητικές αναπηρίες και οι οικείοι τους που μπορούν, εξαναγκάζονται να βάλουν χρήματα από το υστέρημα τους, προκειμένου τα παιδιά τους ή οι συγγενείς τους να έχουν την κατάλληλη φροντίδα. Επιτέλους το αρμόδιο Υπουργείο, πρέπει με κάθε τρόπο να διασφαλίσει την ολοκληρωμένη λειτουργία των κέντρων διημέρευσης ημερήσιας φροντίδας ατόμων με αναπηρία. Πρέπει με κάθε τρόπο και κόστος να παγιωθεί η επαρκής χρηματοδότηση για όλα τα άτομα που εξυπηρετούν και μετά την ηλικία των 18 ετών.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει η δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας σήμερα, να αποτελεί άλλοθι για τη μη εκπλήρωση μιας στοιχειώδους και ευαίσθητης κοινωνικής υποχρέωσης. Έτσι και αλλιώς στο βωμό των μνημονίων, θυσιάζονται πλέον όλες οι δομές πρόνοιας.

Από τα περίπου 200.000 παιδιά που χρήζουν ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, μόνο τα 40.000 έχουν την δυνατότητα πρόσβασης σε ειδικό σχολείο.

Τα περισσότερα παραμένουν κλεισμένα στο σπίτι τους λαμβάνοντας μέχρι σήμερα χρηματικό βοήθημα μηνιαίας από 100 έως 600 ευρώ. Το ποσό δε φτάνει να καλύψει ούτε τις βασικές ανάγκες τους. Το σίγουρο είναι ότι τον επόμενο Ιούνιο, θα μπει και αυτό στην κλίση του Προκρούστη των τρώικανών. Πρέπει να αντιδράσουμε. Όχι άλλο... κάρβουνο στην κοινωνία μας. Γιατί δυστυχώς είμαστε στα πρόθυρα της εξαθλίωσης και της γενικευμένης έκρηξης του λαού...